

M. A. ULJANOVALLE

26. XII. 02.

Rakas äiti! Ole hyvä ja lähetä oheistettu kirje edelleen Anjutalle: minulla ei ole hänen osoitettaan, on tainnut hävitä (en ole kirjoittanut hänelle vielä kertaakaan), ja mahdollisesti hän ei nyt olekaan Tomskissa, vaan teillä. Muistaakseni olit siinä toivossa, että pyhiksi voitte kokoontua kaikki yhteen, myös Mitja. Kirjoita, onnistuiko se ja tutustuitteko Mitjan vaimoon.

Meillä ei ole vielääkään mitään uutta. Pakkaset ovat ohi, nykyisin sää on syksyinen (meidän syksyn tapaan) ja poikkeuksellisesti kuiva, mikä on erittäin miellyttävää. Pyhät täällä tulevat olemaan luultavasti verraten ikävät: yhteisiä tilaisuuksia on vähän, lukusalit suljetaan, teattereihin on vaikea päästä, sillä ne ovat kaikki tupaten täynnä. Tänä aikana toivon muuten tapaavani eräitä uusia tuttaviani.

Viime aikoina olen lukenut tavallista enemmän saksalaisia lehtiä: Saksassa oli mielenkiintoisia tapahtumia ja halutti seurata niitä toisinaan vereksien lähteiden mukaan. Nykyisin sielläkin on näköjään alkanut hiljentyä³⁵².

Kuinka siellä teillä eletään? Joko kovat pakkaset ovat ohi? Onko uutta väkeä?

Toivotan hauskoja pyhiä ja terveyttä teille kaikille.

Sinun V. Ul.

Lähetetty Lontoosta Samaraan

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljuštija“
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan